

Kristn Ísta

Góðir nemendur:

Hvað er svona merkilegt við það að vera bingmaður, spurði
 ágæt kona í útvarpinu sї. manudagskvöld. ER það svo merkilegt og
~~Kvenn vegar teknar komu miðaðumlegt að sameinast~~ ~~þot Kvenna~~
 mikilymt, að konur verði að taka sig saman og bjóða fram til
~~listi alþingis. Hvað óslar konur sem~~ ~~það er huga~~ ~~list~~
 bess eins að koma konur að bing? Hvað eru bessar konur eiginlega
 að hugsa? Það er nú einmitt það sem ég ætla að reyna að skýra
 fyrir ykkur, hvað við Kvennalistakonur erum að hugsa.

Ef við göngum út frá því að bokkur berjað skapa þjóðfélag, það
 sem jöfnuður ríkir, þar sem kúgun og misrétti fyrirfinnst ekki,
 þar sem konur, karlar og börn fá að njóta sín og vinna þau störf
 sem hugur stefnir til, ja þá verður ljóst að enn eignum við langt
 í land. I okkar ~~list~~ viðgengst margs konar misrétti, en þau kjör
 sem konum eru búin stinga mest í augu og er nú svo komið að konum
 bykir rétt að grípa til sinna ráða.

Hvert sem við lítum, hvort sem er hér innanlands eða utan
 blasir við valda- og áhrifaleysi kvenna. Þótt bent sé á Margréti
 Thatcher og Indínu Ghandi, breytir það ekki beirri staðreynd að
 karlar eru í miklum meiri hluta þeirra sem stjórna heiminum. Og
 hvernig hefur þeim tekist til blessuðum? Jú, mannyndi er komið
~~á hrossgöslum~~ ~~fram að lengri~~ ~~af óveldam~~. Vígbúnaðarkapphlaup ~~og~~ ógnar öllu lífi, iðnaðar-
 mengun, óstjórn og græðgi er að eyðileggja jörðina, það er stöðugt
 gengið á þau gæði sem ættu að duga komandi kynslóðum til bærilegs
 lífs. Við erum auðvitað öll ábyrg fyrir bessari bróun og því
 hvert stefnir, en því verður ekki neitað að sjónarmið kvenna hafa
 ekki heyrst þar sem ráðum er ráðið, konur hafa ekki þau áhrif í
 heiminum sem þeim ber. Konur standa utan valdarkerfisins, þær eiga
 aðeins um 1% af eignum jarðarinnar, en vinna um 2/3 hluta af öllum
 vinnustundum í heiminum, að því er segir í skýrslum Sameinuðu
 þjóðanna. Viða um heim er litið á konur sem hver önnur húsdýr og
 sú þróunaraðstoð sem vestræn ríki hafa beitt sér fyrir hefur oftari
 en ekki komið niður á konum.

Hér á Íslandi sjáum við hlut kvenna ^{m.a.} speglast í því að á albing
 sitja 3 konur innan um 57 karla. Um 12% af sveitastjórnarmönnum
 eru konur, voru 6% fyrir síðustu kosningar. I samtökum launafólks
 eru karlar alls ráðandi brátt fyrir að konur ~~seu~~ um og yfir helmingur
 félaga þeirra og bannig mætti lengi telja. Ef við lítum á
 launakjörin kemur eftirfarandi í ljós: Á síðmiðöldum, svona um 1300
 begar aðalútflutningsvara Íslendinga var vaðmál, unnu konur við
 vefnaðinn. Laun þeirra voru um helmingur af launum karla. Undir
 lok 19. aldar begar fjöldi kvenna vann í fiskvinnu, undirstöðu-

2

atvinnuvegi þjóðarinnar, voru laun beirra helmingur af launum karla. Árið 1981 unnu konur fyrir 58% af launum karla, eða sama hlutfalli og ~~a miðoldum~~. Ef litið er á menntun kvenna kemur í ljós að konur hafa að meðaltali mun minni menntun en karlar, ~~þur~~ ýmist hætta þær fyrr í skóla eða fara í skemmta nám. Þar við bætist að þau störf sem konur vinna úti í þjóðféluginu eru minna metin en störf karla, konur bera enn að mestu ábyrgð á heimili og börnum^{og} allt gerir þetta að verkum að konur eiga erfiðara með að láta til sína taka, ^{og} hafa áhrif á mótun samfélagsins. Þessu viljum við breyta. Við eru sannfærðar um að konur hafi margt fram að færa sem gagnast getur ~~til~~ að skapa betri heim, Við vitum að konur horfa oft öðrum augum á málín en karlar af því að þær eru mótaðar af öðrum störfum og annars konar uppeldi. Við sættum okkur ~~skki~~^{adferðastlögu} lengur við það að standa utan við valdakerfið og horfa upp á heim á heljarbörm. Við viljum leggja okkar af mörkum, því þegar allt kemur til alls snýst spurningin um það í hvers konar heimi við viljum lifa, hvernig mannlifið á að vera, hvernig framtíð við viljum skapa?

Eg er sannfærð um það að ef mannkyndi ætlar sér að lifa áfram og lifa góðu mannlífi, þá verður hugarfarsbýting að eiga sér stað. Við verðum að hætta að eyða og sóa, og fara í þess stað að spara og nýta. Við verðum að setja mannlifið ofar veraldlegum gæðum, koma á jafnvægi milli manns og náttúru og tryggja frið og réttlæti meðal manna og bjóða. En hvernig verður slikt gert? Hverju breytir ein eða tvær konur á þingi? Hvað ætla konur að gera á þingi?

Við vitum auðvitað ósköp vel að við ~~xökum~~^{gerum} ekki býtingu á einni nóttu. En orð eru til alls fyrst. Við setjum okkur þau markmið að vekja umræður, stæða vörð um hagsmuni kvenna og barna, vinna að bættum kjörum kvenna, svo að konur geti látið til sín taka. Við viljum valddreifingu í samféluginu, þannig að hver og einn geti hafi áhrif á mótun umhverfis síns. Við viljum beita okkur fyrir því að náttúruverndarsjónarmið sitji ávallt í fyrirrúmi þegar ákvarðanir eru teknar um t.d. mannvirkjagerð. Við viljum spyrja hvernig ákvarðanir koma við fólk, en ekki pyngjuna eina. Við viljum beita okkur fyrir friði og afvopnun, að Ísland taki afstöðu gegn vígbúnaði, jafnt heima fyrir sem erlendis. Eg gæti nefnt ótal fleiri dæmi um mál sem við viljum beita okkur en löt það biða að sinni. Innan bingsins er hægt að flytja frumvörpu, breyta lögum og spyrja ráðherrana í þaula um orð þeirra og gerðir og halda málum þannig vakandi.

Að lokum langar mig að skýra það hvers vegna við konur sem

þer

seljum

stöndum að Kvennalistanum teljum okkur ekki eiga samleið með flokkunum? I fyrsta lagi má benda á að í flokkunum ráða karlar og sjónarmið karla lögum og lofum. Konum hefur gengið illa að komast í örugg sæti á framboðslistum, enda verður einn karl að víkja fyrir hverja konu sem kemst að. Í öðru lagi hafa flokkarnir ekki beitt sér fyrir úrbótum á stöðu kvenna, nema í ófánum einstaka tilfellum. Þeir hafa ekki sett upp neins konar markmið til að bæta hag kvenna, eins og gert hefur verið t.d. í nokkrum flokkum á Norðurlöndunum. Þegar grannt er skoðað líkjast flokkarnir meir og meir hver öðrum, sem sést best á því að þeir beita allir sömu ráðunum þegar þeir eru í stjórn. Gengisfellingar kauprán, verðhækkanir og niðurgreiðslur sitt á hvað allir þíua vilja þeir stóriðju, sem er þó ein aðalorsök þess hve náttúra heimsins er hætt komin. Er þá lausnin að kjósa konur og gefa körlunum frið? Æg held ekki að konur fremur en karlar eigi til neinar töfralausnir, ég held heldur ekki að kvennaframboð muni blífa til eilífðar, en ég held að eins og málur er komið verði konur að standa saman og þreyta berjast fyrir bætti kjörum, aðrir gera það ekki fyrir þær. Við fengum áþreyfanlega sönnun fyrir því sl. vor að kvennaframboð er leið sem skilar árangri. Konum í sveitastjórnum fjölgæði um 100%, ekki síst vegna þeirrar umræðu sem Kyennaframboðin vöktu. En það er aðskild er þær nóg að fjölga bara konum. Spurningin er hvað ætla þær að gera?

Við viljum koma kvennapólítík inn á albingi, pólitík sem byggir á reynslu og þekkingu kvenna, pólitík sem skoðar, skilgreinir og spýr spurninga át frá sjónarhóli kvenna. Við viljum þófum þreyfa skina heiminum því við vitum að án breytinga eiga konur litla möguleika á að þófum þreyfa þófum verða jafngildar konum. Við viljum beita okkur gegn ótta, ógnarjafnvægi og misrétti í heiminum, leggja okkar af mörkum í þágu friðar, jafnréttis og réttlætis meðal manna.

Við höfum skyldum að gegna gagnvart komandi kynslóðum, Okkur berum að skila af okkur betra landi, betri heimi en heim sem nú blasir við. Astand heimsmála og landsmála hefur kannski aldrei verið óljósara en einmitt nú. Okkur ber öllum að láta í okkur heyra og velja okkur þann vettvang til starfa sem hentar okkur best. Ekkert er verra en að sitja hjá og begja, Við veljum kvennalistanum, við viljum sjálfar móta okkar stefnu og berjast med okkus odferendum. Herud síðas verður, mun framkvæðin liða i ljós.

Niel vidum
at íslenskum
konum hafa
værit heimas-
alhugli með
odferendum
sinum, við
esleum um at
síða ó vorðið.